

**Robert Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs VVenceslao Petreo Serenissimo vtriusque Bauariæ Duci
à Consiliis S. P. D. Monachivm. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](#)

verbo efficies etiam, ut paulò post non dico pro Monachio amem Ingolstadium, sed pro VVelsero colā Hollonium, de publicis rebus? loquuntur nuptias Anglæ cum Gallo, ioculare hoc plane, ita omnes affirmant esse, quod ego iuro non esse. vidistin' insaniorem Oratio? summittit, qui rogant Catholicos Principes de milite in illorum prouinciis legendo. heus, si das, natro, promittin' Euangelia? Tornacum venit in potestatem Regis. Hæretici timent, Catholici triumphant. Vale. Monachij.

ROBERTVS TVRNERVS
VVENCESLAO PETREO SERENIS.
simo vtriusque Bauariæ Duci à
Conſiliis S. P. D.

M O N A C H I V M.

XVII.

Nihil est in rebus, quod cupiā magis, quam com-
mendari; nihil, quod minus soleam, quam com-
mendare: illud, quia virtus mea, nisi aliena commen-
dationis filo cohæreat, facile appetet quantula sit;
hoc, quia alienam virtutem sic admiror, ut semper i-
meam vel in sole nubem, vel in chryſtallo neum. ta-
men cùm in aliquo video notas ingenij, indolis, virtu-
tis, quæ ita ſoli & chryſtalli præferunt ſpeciem, vi lu-
ceant ſine nube, niteant ſine nevo, ſoleo ex Ciceron-

160

meo libare flosculos, cincinnos, calamistra, omnia de-
nique artis lumina, quibus has ingenij, indolis, virtu-
tis dotes vel illustrem ignotas, vel notas ornem. nam
si quid sum, virtutis sum. quid pergo? nisi virtutem
commendem, planè me puto indignum, qui à virtute
commender. Quare cùm à doctissimo Friderico, com-
muni amico intellexeram ante paucos dies, queri a-
liquem ad nobiles tui Principis ringendos imbuen-
dosq; literis & moribus, in vnare volui agere duo, vt
& optimo Principi probarem optimam fidem, & in
summa re ornarem summam virtutem. ex multis er-
gò, quorum hic mores gustaram, ac venas penè tenuer-
am, secerno in primis duos, vnum vna etate, alte-
rum multis dotibus insignem. primum adhibui mēsa
hic tua, vt videres; alterum mitto iam Monachium,
vt tentes. vñ dicam? isto Zindecchero nihil puto a-
ptius ad functionem. est facilis naturæ, vt facile regas;
est pulchræ indolis, vt pulchrè ornes; est mentis
optima, vt optimè ames. add Philosophū, & Poëtam,
& hac politiori literatura probè tinctum. tantumne?
etiam plura, maiora, eum vel natura fecit, vel finxit
ars ad aulā, organi & testudinis pulsandæ mediocri-
ter artificem, belle cytharadum, insigniter cantorem.
homulus quidem est, sed homulus agilis, & quod mi-
nor, ed fortasse aptior ad tuum nutum. nam illi ma-
turi & magni putant id deberi sua maturitati, vt di-
cant, vt doceant, vt faciant aliquid pro suo arbitratu:
cùm hic meus parvus ita dicturus, docturus, facturus

y

fit

sit omnia, ut ne bona quidem velit bene, nisi iubet.
est ne eandem? ibit. manendum? manebit. docen-
dum? docebit ad tuam normam. quid multa? quisquis
erit, tuus erit. promisit ille mibi, promitto ego tibi.
non dico hæc, ut amicum ponam in bona gratia apud
te (alter enim mibi perinde amicus est) sed ut ostendam
Principi meam mentem, qui illius clientelæ re-
lim commendare aut summos, aut nullos. nam si ex
reliqua Bauaria seponas, qui hanc functionem aut
possit melius, aut velit obire fidelius, ex iñ non sim
quos Princeps putat sinceros. vide, quam non fallo,
qui hac conditione commendando. nam cum plane iam
statuerim & viuere & mori in Bauaria, id tantum
proxime & secundum Deum ago & agam, ut siue
me offeram, siue alios commendem. Principi probem
meam sinceritatem. non pergo commendando, mitto
tantum adolescentem, ut in eo & me ames, & hono-
stes Principem. Vale. Ingolstadij.

ROBERTVS TURNERVS
VITO ZETZIO S. P. D.

ROMA M.

XVIII.

D Edi SHARBE O ad te literas, sed male fortasse
grauidas, quæ nibil à te responsi elicant, ne id
qui-